

Przykłady postępu terapii

terapia nieformalna		program małych kroków
Dziewczynka w wieku 4 lat, uczęszcza do przedszkola	Etapy pewnego odżywiania się	Chłopiec w wieku 7 lat, skierowany do poradni logopedycznej z podejrzeniem wad rozwoju mowy
Asystent nauczyciela w przedszkolu nawiązuje relację z dzieckiem poprzez wykonywanie razem ćwiczeń niewerbalnych i zapewnianie dziecka, że nie musi się odzywać – może poczekać, aż będzie się czuła na to gotowa. Pozostały personel bardziej komentuje niż zadaje jej pytania i zapewnia dziecko, że to w porządku, jeśli będzie tylko potakiwać lub wskazywać coś palcem.	1. Brak komunikacji 2. Uczestnictwo 3. Komunikacja bez odżywiania się	Logopeda zdobywa zaufanie dziecka poprzez przeprowadzenie z nim diagnozy za pomocą ćwiczeń niewerbalnych i wyjaśnienie dziecku, dlaczego mówienie jest dla niego trudne. Oprócz tego dziecko w szkole buduje relację z jednym z pracowników.
Asystent nauczyciela włącza dziecko w wykonywane w małych grupach aktywności polegające np. na wspólnym graniu na instrumentach muzycznych.	5. Dźwięki niewerbalne	Oprócz zachęcania dziecka do śmiechu, omiń ten punkt
Mama zostaje ze swoją córką w przedszkolu i zachęca ją do mówienia podczas zabaw, najpierw samodzielnych z mamą później z innymi dziećmi w mniejszym pokoju daleko od głównej sali. Asystent stopniowo dołącza się, ale nie mówi bezpośrednio do dziecka.	Rozmowa w zasięgu słuchu nowej osoby 4. Rozmowa „przez” rodzica	Dziecko zdobywa naklejki, kiedy gra z mamą w gry, podczas gdy logopeda znajduje się poza pokojem. Dziecko nagrywa pytania dla logopedy. Logopeda wchodzi do pokoju, podczas gdy dziecko liczy.
Asystent bierze bardziej aktywny udział w grach. Gdy dziecko rozmawia z asystentem, mama powoli wycofuje się.	4./6. Pojedyncze słowa z nową osobą 7. Zdania z nową osobą	Ćwiczenia wykonywane z logopedą polegają teraz na wymianie zdań (a nie tylko słów). Zakończona jest diagnoza poziomu rozwoju umiejętności językowych dziecka. Mama opuszcza pokój, dziecko czuje się komfortowo rozmawiając samo z logopedą. Ćwiczenia będą powtórzone teraz w szkole.
Asystent zaprasza inne dzieci i personel do przyłączenia się do zabawy z dzieckiem w innym pomieszczeniu. Jeśli dziecko czuje się komfortowo, asystent wychodzi z pokoju. Dobrze byłoby, gdyby później nauczyciel lub asystent nauczyciela z nowej szkoły mógł odwiedzić grupę przedszkolną dziecka.	Rozmowa z większą ilością nowych osób	Asystent nauczyciela w szkole dziecka dołącza się do gier dziecka z logopedą, a logopeda powoli wycofuje się. Asystent powtarza gry w szkole podczas przerwy obiadowej, najpierw gdy jest sam z dzieckiem a następnie z innymi dziećmi, które wybrał. Nauczyciel także dołącza się, ale nie oczekuje, że dziecko będzie się odzywać w klasie, dopóki więcej dzieci nie usłyszy jego głosu.
Mama i asystent przedszkolny grają w różne gry z tymi samymi dziećmi w sali głównej. Gdy dziecko czuje się komfortowo i odzywa się swobodnie, mama wychodzi na chwilę.	Rozmowa w innym miejscu	Dziecko rozmawia z logopedą w pustej klasie po zakończeniu lekcji. Mama jest obecna przez część sesji (przejdź do punktu 8).
Ponieważ szkoła dziecka jest w tym samym miejscu, co przedszkole, asystent zabiera małą grupkę dzieci, żeby odwiedzić salę dla zerówki. Asystent także towarzyszy dziecku na świątecznym wyjściu z grupą.	Rozmowa w większej ilości nowych miejsc	W miarę jak dziecko mniej boi się tego, że zostanie usłyszane, coraz więcej ćwiczeń wykonywane jest w towarzystwie asystenta w klasie, na placu zabaw i na stołówce. Logopeda nie jest bezpośrednio zaangażowany w szkole, ale doradza, jakie powinny być kolejne kroki.